

Rossini-trein dendert door Lichtenvoorde

De swingende dubbelfuga in Cum Sancto Spiritu vergt het uiterste van de leden van het Ensemble Vocal Pierre Villette dat zondag jl. in de Bonifatiuskerk in Lichtenvoorde aantrad. Een langgerekt bijna tien minuten durend Amen dendert als een sneltrein door de kerk. Met ingehouden adem lijkt het publiek te wachten tot hij ontspoord. Dat gebeurt niet, want het koor heeft het moeilijkste deel van Rossini's Petite Messe solennelle uitstekend onder de knie.

Het is veruit het spannendste stuk van de mis, een van de twee sacrale composities van operacomponist Gioacchino Rossini. Vergeleken bij de meeste missen valt Petite Messe al bij de eerste maten uit de toon. Staccato pianoklanken begeleiden een stemmig langgerekt koor dat een melodieuze *Kyrie eleison* inzet. Het is de opmaat voor een anderhalf uur durend muzikaal avontuur waarin de componist het ordinarium toonzet in een afwisseling van gewijde ernst en frivole charme, waarbij een swingende fuga (*Cum Sancto Spiritu*) zomaar wordt gevolgd door een deinende wals (*O Salutaris*). De 'laatste doodzonde van een oude man', zoals Rossini zijn Petite Messe noemde, lijkt zo bijna een grap geworden.

Voor sommige liefhebbers van sacrale muziek mag deze aanpak wellicht godslasterend heten, het overgrote deel van het publiek vond het meer dan prachtig. Dat gold niet enkel de muziek, maar bovenal ook de uitvoering door het Lichtenvoordse projectkoor. Wat dat betreft verdient het Ensemble Vocal Pierre Villette meer dan een voor driekwart gevuld middenschip van de Bonifatiuskerk. Het koor heeft sinds de uitvoering van de Schubert-mis in maart duidelijk aan kwaliteit gewonnen. Daar lijkt vooral dirigent Hans de Wilde debet aan. De gastdirigent is in staat geweest 'zijn' zangers op te zwepen tot een voor een projectkoor zeldzaam spannende en kwalitatief hoogstaande performance. Zijn gedrevenheid dwingt zangers en musici het uiterste te halen uit de heus niet eenvoudige partituur. Fouten waren er in dit tweede concert, zaterdag zong het koor in Zelhem, amper te noteren. Solisten en koor inspireerden elkaar zodanig dat een enkele vergissing onmerkbaar voor het publiek werd opgelost. Hoogtepunten waren er wel. Behalve de genoemde dubbelfuga's noteerden wij een ontroerend mooi *Crucifixus* van sopraan Maria Joao Carmo en ook haar duet met alt Eline Harbers in *Qui tollis* was van zeldzame klasse. Bas John Woudt en tenor Aart Mateboer leverden eveneens mooie partijen af.

Verrassend was de mooie toon van het harmonium van Dirk Luijmes, die van Rossini mag excelleren in het instrumentale *Preludio religioso*. Luijmes maakte daarvan dankbaar en gretig gebruik, hij kan zijn harmonium laten klinken als een bandoleon in Kraaijeveld-stijl, het ene moment kreunend en trekkend, dan weer sentimenteel of hartstochtelijk. Luijmes' instrument werd geflankeerd door twee glanzend zwarte vleugels waarop de broers Martijn en Stefan Blaak adequaat begeleidden. Voor deze minimale bezetting heeft Rossini zijn Petite Messe oorspronkelijk geschreven. Het stuk was bedoeld om in de beslotenheid van de 19^e eeuwse salon te worden uitgevoerd. In de ruimtelijke akoestiek van de Bonifatiuskerk klonk deze 'kleine mis' minstens zo indrukwekkend.

H. Sterk

(Gezien 19 oktober, 2008   Bonifatiuskerk, Lichtenvoorde)